

Sothöns dödade äggjuv

Börje Hellberg

Den 4 maj i år besökte jag fågeltornet vid Norrsjön, belägen ca en mil väster om Surahammar. Solen sken och det var ca sex grader varmt, en riktigt fin förmiddag.

Ivårr var jag lite sent ute. Av boken i fågeltornet framgick att mera morgontidiga besökare sett bl a rådjur, älg och blå kärrhök. Nu var det ganska lugnt i viken. En del änder låg och guppade i vattnet, en trana tog en flygtur och en fiskgjuse visade sig en stund.

Plötsligt blev det ett förskräckligt liv på fåglarna. Synfältet inifrån tornet räckte ej, så jag rusade ut på plattformen. I lärmot urskilde jag en kråkas mycket intensiva kraxande. Många fåglar var på vingarna och andra for om varandra i den låga vassen ett trettiotal meter från tornet. På ett ställe såg jag flera par flaxande vingar om varandra, delvis skymda av vassen. En eller två sothöner tyckte jag mig urskilja. Ja, där utdelade en sothöna två, tre kraftiga hugg med näbben mot något, som hon sedan trampade ned så att vassen skymde det. Lärmot lade sig sakta.

Vad hade hänt? Jag hade tydligt hört en kråka men inte sett någon och kråkans våldsamma kraxande hade upphört strax efter att sothönan utdelat sina hugg. Det måste ha varit kråkan som sothönan trampade ned under vattenytan. Sothönorna hade bo i vassen och kråkan hade säkert försökt att röva sig ett ägg men varit för osnabb. I strid med sothönorna hade kråkan sedan hamnat där hon ej bottnade och därmed mött sitt öde.

Skrattmåsar parasiterar på ljunpipare

Sören Larsson

På eftermiddagen den 17 maj i år studerade jag en grupp skrattmåsar, ljunpipare och tofsvipor som provianterade på en uppfräst åker söder om Ramnäs kyrka. Det hade regnat hela dagen och duggade fortfarande. Följaktligen rörde sig mycket dagmask i markytan.

I en timmes tid följde jag några skrattmåsar som tydligen specialiserat sig på att stjäla föda från ljunpipare. De försökte också att stjäla från tofsvipor, men med sämre resultat.